

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

II. Iacob. Sadolet. Cardinalis Nicolao Rodulpho Cardinali, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

nihil ego video esse in me, quod non idem in te multò sit
stantius. Alia præterea multa tibi egregia adsunt, quæ ego
memoraturus impræsentia non sum nec commissurus, ut
te genere scribendi abstinere cupio, in id ipse genus in
Quare agamus inter nos, ut ceptimus, cum liberè, cum
ter: ad quod (ut mihi intelligere videor) vterque nostrum
ra propensius est, quamquam aguntur a te omnia venustius.
meum in Italiam reditum, nisi Pontifex isthuc, aut ad concili
veniret, vsque in mensẽ Septembrem differre cogito. Deque
re dedi ad summum Pontificem literas. Hic non delino & lego
& scribere: quid effecturus operis sum, nescio: meditor certe
clara. Sed non ut volumus (inquiunt) verum ut quimus. Qu
quid egero, viar tuo quoque iudicio. Tu ut valeas mi
suauissime atque amplissime, totumque me tibi addicere
persuasum tibi habeas, amoremque istum tuum erga me
perpetuum conferues, te etiam atque etiam rogo. X. Calend
pilis, M. D. XXXIX. Carpent.

II.

IACOB. SADOLET. CARDINALIS

Nicolaò Rodulpho Cardinali, S. P. D.

NON putare, me, quòd ad te adhuc nil scripsissem, cum
memorem factum esse: non sic virtus tua nec mea natura
postulat. Nostra autem inter nos vetus necessitudo cum summa
mea erga te obleruantia coniuncta, etiam illud erigit, ut con
te cum præsens, tum absens, præcipuo quodam officio & in
beneuolentia: quòd facturus semper sum, abs teque vicissim
to, ut quem mihi amorem tuum multis in rebus præstitisti, con
dem pro tua præstanti humanitate conferues: meque absente
omnibus rebus, quibus fuerit opus, defendas & tueare. Epi
quid vsu venerit, quo tui patrociniũ mihi sit expectandum,
confugiam ad te, nisi tibi id molestum futurum sit: non pro
naturam quidem, sed propter occupationes tuas. Nam illa se
per in te plenissima humanitatis fuit. Occupationes vero
eiunt interdum, ut non sit nouis curis & cogitationibus locu
Sed tamen in tuis assiduis studiis, procurationeque Reip. non
hil mihi loci vacare in tuo animo vehementissimè cupio: quod
mihi receptus vbi ad tuam fidem confugiendum erit: quod
test in dies singulos contingere. Non sum oblitus, nec vero
quam obliuiscar, quibus me officis & beneuolentia significan
nibus profecutus fueris, cum proximè Romam ventis: quo quidem
tempore non prius penè pedem in Vrbe, quam in tuis beneficiis
posui. Cura enim potissimum ac diligentia tua domũ egregie

hanc tam arque ornata[m] ipso meo in ingressu statim sum natus.
Quanta bonitas ac liberalitas altius mihi tum hæsit, quam ut
facile sit verbis explicare. Non enim ego is sum qui meum com-
modum magis, quam ipsius commodi autorem amem. Fontem
omnium beneficiorum magis specto, quam ipsa beneficia: qui qui-
dem bonus amor est. Eundem igitur in me animum tuum si con-
fiteris, Rodulphe humanissime, gratissimo omnium & opta-
tissimo beneficio me affeceris. Sed ne multis, totum me tibi &
causa[m] benevolentia[m] que dedo, atque commendo. Vale Idib.
Ianuar. 179. Carpent.

III.

IAC. SADOLET. S.R.E. CARDIN. NICO-
lao Rodulpho Cardinali, S.P.D.

Nos oblivione mutua benevolentia[m] nostra[m], rarius ad te de-
mittas, quam forsitan usus veteris nostræ coniunctionis po-
tuit. Sed pudore quodam id sit potius: quod vereor, ne tuis gra-
tulis curis in tempestivus obstrepam. Nam mihi quidē otium est
(ut rursus ableni à negotiis publicis: si tamen in tantis calami-
tatis Reip. otium cuiquam aliquid esse potest. Sed tamen ex
gratias voluntate non dependent actiones meæ, quas ipse mihi
ad meum arbitrium comparo. Itaque mihi ad scribendum tempus
suppetit, & soleo ego amicos libenter salutare literis. Sed ea (ut
cum) ratione deterreor, quod metuo, ne occupationibus illorum
molestus inveniatur: tuisque, præsertim, qui publicis negotiis pri-
mata curam tua & domestica addidisti. Non n. tu, ybi à senatu di-
mittis es, refers te continud in otium, aut vllam partem tempo-
ris deducis & cessationi das: sed Reipub. curas, illa domi præclara
arum optimarum studia excipiunt, in quibus ætatem tuam re-
cte collocandam putasti. Est autem hoc tempore non modò pru-
dens hoc consilium, verum etiam vnicum propemodum & solum
salutare: parate sibi quæque domi ad bene beatæque vivendum cop-
ias. Cum enim videamus quandò labantur in deterius quotidie
rationes publicæ, cur non domesticis bonis nos ipsos muniamus?
quorū bonorum (ut tu optimè nosti) caput omnium est, cū cete-
rarum quidem liberaliū artium, tum Christianæ imprimis Theo-
logiæ scientia. Quanquam vos quoque arbitror, sub sapientissimo
Pontifice aliquid isthuc opis atque auxiliū cadenti Reip. esse reper-
turos. Equidem qui lætis rebus, & ex sententia fluentibus, à strepi-
tibus Urbis & curiæ ab honoribus & pompis æquo animo ab-
stinentem si quid durius increpuerit (quod quidem Deus omen
in barbaros hostes cōuertat) promptissimè accurram: nec tam ut
pess. n. consilio vos iuicem, (istud enim in me exiguum sanè, &
parui